KEYFIMIZ YERINDE:...

DE'Lİ

CUMA GÜNLERİ ÇIKABİLİR • 3000 TL (KDV'Lİ) • 53. SAYI

- GANİ MÜJDE, SAÇMALAMIŞ (Poh!) 2. Sayfada...
- SELÇUK ERDEM, DÖKÜLÜYOR O da ikide...
- LAMİA, UÇMUŞ!... Merih'ten bildiriyorlar...
- SONER TUNA: BEKÇİ DİYE BİR ŞEYE BAŞLADI.
- SAHİR, ANLAŞILAMADI (Doğal...)
- CAN BARSLAN, TAM SAYFA!.. (Haketti çocuk!..)
- MET-ÜST. CEZMİ, ÇATIŞMASININ İÇYÜZÜ (11. Sayfada)
- TUNCER ERDEM, İMANLA GÖTÜRÜYOR İŞİ!.. (10. Sayfada)
- SENCER RENKLİ ÇALIŞMAKTA ISRARLI... (16. Sayfada)
- HAYAT BİLGİSİ, KEPAZELİK ABİDESİ (Orta Sayfa)

SÜLEYMAN DAĞITTI

Benim işçim, benim emeklim diyerek iktidara gelen DYP lideri şimdi de benim yakınlarım diyor. Başına su döken korumasını Turban'a Genel Müdür yapan Demirel, içindeki suyu tereddütsüz kendisinin serinlemesi için feda eden Pet Şişeyi de Devlet Su İşleri Genel Müdürü yaptı. Fotoğrafta DSİ'nin yeni müdürünü makam koltuğunda görüyorsunuz.

Gezilerinde başına su döküp serinleten korumasını

DE'Lİ 1 YAŞINDA

Peynir Gemisi

Gani Müjde

Yıl 2000. İstanbul Olimpiyatlarının açılış Töreninden naklen yayın.

Evet tarihi boyunca nice devlet başkanlarına, hükümdarlarına, Romen fahişelerine ve Türkiye'nin yarısına ev sahipliği yapan İstanbul sonunda her gelin kızın rüyasını gerçekleştirerek olimpiyatların ev sahipliğini üstlendi.

Hükümet olimpiyatlar ile ilgili hazırlıklara yıllar önce başlamış, tertip komitesine Demirel'in yeğeni Hamza Demirel, İnönü stad müdürlüğüne Mevlut Demirel, olimpiyat köyü belediye başkanlığına da Saffet Demirel getirilmişti zaten.

Dün gece yapılan olimpiyat açılış töreni ise tek kelime ile muhteşemdi.

Birçok uluslararası firmanın "yahu Türkler bu işte zarar filan ederler" diyerek sponsorluk üstlenmemesi yüzünden Olimpiyat komitesi televizyonun kırmızı noktalı filmlerinden önce reklamları yayınlanan bazı firmalara sponsorluk verdi. Erçağ gelinlikleri (Merkez: Zeytinburnu), Sementa Pijamaları, Makko gömlek sanayii (Taklitlerinden sakınınız), Fahri Kuz Optik ve Kuzuluk Maden Suyu ve Sodası 2000 İstanbul olimpiyatlarının sponsorluğunu üstlendiler.

Törenin yapılacağı İnönü Stadı gelin gibi süslenmişti. açık tribüne beyaz bir tül duvak takılmış,kapalı tribüne ise bekaretin simgesi kırmızı kurdele bağlanmıştı. Olimpiyat amblemimiz ise göz kamaştırıyordu. Amblemde Türkiye'nin zenginlikleri bir bir sıralanıyordu. Camilerin, deniz ve martıların, kelaynak kuşlarının, Atatürk ve Mustafa Denizlinin, 16 Türk devletinin, Afyon kaymağının ve Ürgüp peri pacalarının resmedildiği amblemin tek dezavantajı başka biri tarafından çizilemiyor olması...

Tören Cumhurbaşkanının gelmesi ve yerine oturmasıyla iki saat gecikmeli olarak yapıldı.İstiklal marşının okunması, ayağa kalkmayan İsveç başbakanının coplanmasının ardından tören Kılıç kalkan ekibinin gösterileri ile başladı.

Daha sonra paçalı don giymiş kızların gösterileri ilgi ile izlendi.

Dağ başını duman almış yürüyelim arkadaşlar marşının topluca söylenmesinin ardından genç milli yüzücüler sahanın ortasına kurulan seyyar havuzda tramplen atlama gösterilerine başladılar.

Beşinci tramplencinin de sedye ile stadı terketmesinden sonra havuzda su olmadığı anlaşıldı ve kılıç kalkan ekibi yeniden sahneye çıkarak gerginleşen havayı iyice gerginleştirdi.

PKK'nın olimpiyat köyünü basarak iki korucuyu öldürmesinin ardından Özal tribünü terk etti. Fakat Çankaya'ya yakın kaynaklar Özal'ın stadı terketmesinin asıl nedeninin, arkasında oturan Demirel'in yediği kabak çekideklerinin kabuklarını Özal'ın kafasına atması olduğunu söylediler.

Bu arada Kılıç kalkan ekibi dördüncü kez sahadaki yerini alırken;malul gaziler cemiyeti askerleri tarafından İzmir'in düşman işgalinden kurtuluşu yeniden canlandırıldı.

Amerikalı eskrim şampiyonu Thomas Cooker ile sahaya sızan kebap şişi satıcısı Müslüm arasındaki mücadele zevkle izlendi.Urfalı Müslüm'ün elindeki şişlerle yaptığı hareketler eskrim otoriteleri tarafından takdirle karşılandı.

Kılıç kalkan ekibi altıncı ve son olmasını dilediğimiz gösterisini bitirirken sahaya Mehter takımı girdi.

Mehter yürüyüşünün uzun süreceğini hesaplayan tertip komitesi bu yürüyüşün koşarak yapılmasının uygun görmüştü.

Ekibin köşcüsünün 100 metreyi 9.6 saniyede koşması ise gecenin başka bir sürprizydi.Köşcü Hayrettin "iki ileri bir geri koşmasaydık bu mesafede daha iyi bir derece yapabilirdim "dedi.

Kılıç kalkan ekibi yedinci gösterisini yaparken deniz tarafındaki kalenin arkasından sahanın ortasına kadar giren dev tanker davetlilerce ayakta alkışlandı.

Gece boğazda yolunu şaşırarak stada giren Rus tankerinin kaptanı ve çarkçıbaşısı şeref turunun ardından gözaltına alındı.

Kılıç kalkan ekibinin 12. gösterisinden sonra sıra olimpiyat meşalesinin yakılmasına geldi.

Meşaleyi yakmakla görevlendirilen İbadullah Beniyakkendiniyakherşeyiyak adlı savcı yardımcısı üstüne gaz dökerek yaktığı kitabı üçyüzmetre uzaklıktan meşalenin üzerine fırlatarak meşaleyi ateşledi.

Alev alan meşale çevredeki ağaçları da tutuşturdu.Yangının daha sonra Maçka ve Nişantaşına sıçradığı ve Sağmalcılar civarında kontrol altına alındığı bildiriliyor.

GÜNLERİN KÖPÜĞÜ

SELÇUK ERDEM

"TİRAJIMIZ NİYE AZ?" TEORİLERİ

Dikkat ediyorum da insanlar, mizah dergilerini daha çok otobüse, trene veya vapura binerken alıyorlar; yolculukları sırasında okuyup daha sonra da atıyorlar. Bu araçlarda sürekli sarsıntı olduğu için, okurken insanın gözü yoruluyor, midesi bulanıyor. Halbuki bizim dergimizde yazı fazla. İnsanlar yanında oturan (veya öbür yanında) adamın üstüne kusmamak için daha az yazı olan diğer mizah dergilerini tercih ediyorlar. Dergileri evlerinde okuyup saklayan az sayıda insan var ki, işte onlar da bizim tirajımızı oluşturuyorlar. Şimdi benim bir fikrim var: Gani Müjde'yi atalım, ben tam sayfa çizeyim. Bunu ona ben söylersem yanlış anlayabilir. En iyisi Kemal Kenan söylesin. Sonra onu da atarız. Kısmetse olur.

ANTALYA'LI DELİLERE DUYURULUR. 8 Agustos Cumartesi saat: 17.00'de Falez Otel'de söyleşim var. Söyleşmek ve dinleşmek isteyenleri ben bekleşmek. Gani Müjde

▼ Primlerini zamanında yatırmayan sayın işadamlarımız SSK'yı felç ettiler. Kalp ilacı dahil bir çok ilaç SSK eczanelerinde yok. Tedavilerin birçoğu malzeme yokluğundan yapılamıyor.

▼ Üniversitelerden seçimle gelen 10 rektör adayı "güvenlik" gerekçesi ile YÖK tarafından dışlandı...

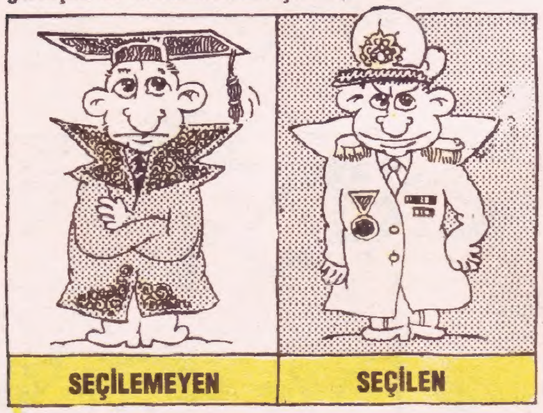

▼ T.B.M.M. İnsan hakları komisyon üyeleri Emniyet Müdürlüğüne sokulmadılar. Eee biz seçimlerde niye oy veriyoruz öyleyse...

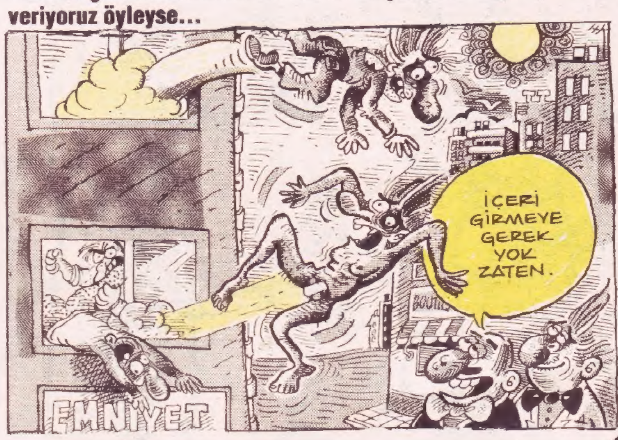

HAFTA SONU NE YAPAK YAVU

- güsel insan, dost meclisi, sevgi dostu **YAVUZER ÇETİNKAYA abimizi** kaybettik... üzgünüz...
- **Cihan Geyik**'e yardım... **Garanti Bankası, Odakule Şb. 6200 120-1** no'lu hasaba... lütfen...
- **Altuğ Yücel** ve **"Sinir Bozumu"...** Tele-on'da **cuma postası**'nda
- **İstanbul Bilar**'da **Müzik Günleri...** 3-7 Ağustos Tarihleri arasında... **Tel:** 249-42-86, **252-81-34**
- De'li'nin doğum günü'nü kutlayan tüm deliler kucak dolusu sevgi saygı... sağolak...
- Kuşların çinko dam gagalama sorunsalına gelince... **bir el de bizim için sevişin...** yaşgünümüz şerefine... **Spermlerinizi su gibi akıtın... orgazmlarınız bitmeye...** çaav...

MANSUR ŞEBBOY
anti medya pichi

De'li'nin 1. YAŞINI KUTLADIK!..

26 TEMMUZ PAZAR GÜNÜ, İSTİKLÂL MARŞI'NIN VE ORDA BİR KÖY VAR UZAKTA'NIN OKUNMASIYLA BAŞLAYAN 1. YAŞ KUTLAMALARI, AYNI GÜNÜN GECESİ SEFAHATHANE'DEKİ ÇAMUR GÜREŞİ VE İSTİKLAL CADDESİ'NDE YAPILAN MADALYA TÖRENİYLE DEVAM ETTİ. METÜST, TÜM SİKLETLERDE İLK ÜÇ SIRAYI ALMAYI BAŞARDI. TAKSİM MC DONALDS'IN ÖNÜNE ÇELENK VE GOFRET KONULMASININ ARDINDAN, ELLİ KİŞİLİK DELİ KAFİLESİ CAĞALOĞLU YÖNÜNE YÜRÜYÜŞE GEÇTİ. TAN VE MEMED'İN YOL ÜZERİNDEKİ İŞYERLERİNİN CAMLARINI ATTIKLARI BÖLÜCÜ KAHKAHALARLA KIRMALARI NEDENİYLE DELİLER OLDUKÇA HEYECANLI VE ZEVKLİ DAKİKALAR YAŞADILAR. DELİLER DERGİ BİNASININ ÖNÜNE GELDİKLERİNDE GÜN DOĞMAK ÜZEREYDİ VE FEHMİ BEY, YAŞ GÜNÜNÜ KUTLAMAK İÇİN SİVAS'A KAÇIYORDU. KUTLAMALARIN 2. GÜNÜNE İMAM GANİ MÜJDE'NİN KILDIRDIĞI TIRAŞ NAMAZIYLA BAŞLANDI. ARDINDAN ÇOKSESLİ DANS GÖSTERİLERİNE GEÇİLDİ. CAN VE GANİ'DEN OLUŞAN ÇARLISTON EKİBİNİN, HAKAN VE ALEN'DEN KURULU RAP EKİBİNİ 3-0 DÖVDÜĞÜ FİNAL MÜCADELESİ, GERÇEKTEN İZLEMEYE DEĞERDİ. DANSTA 3. SIRAYI SEMRA VE SEYRAN'DAN OLUŞAN ÇİN ÇİN EKİBİ ALDI. GECENİN İLERLEYEN SAATLERİNDE İPİNİ İYİCE KOPARAN DELİLER, KEMKEN'İN ANNESİNE YAZDIĞI ŞİİRİ OKUYARAK MEMELERİNİ AÇMASIYLA ÜRKTÜLER VE KUMKAPI SAHİLİNDEN DENİZE ATLADILAR. BURADA DA KUTLAMALARA ADRES VE İDRAK YETMEZLİĞİ NEDENİYLE KATILAMAYAN DELİLER, DERYA'NIN GİRESUN YÖRESİNDEN DERLEDİĞİ BİR KÜFÜR POTBORİSİYLE ANILDILAR.

AYAKTAKİLER: MEMED, SEMRA, SELÇUK, ENDER, HAKAN, ALEN, CAN, RESUL, TAHSİN.
OTURANLAR: DERYA, TAN, SEYRAN, GANİ KEMKEN, METİN

NERDEN NEREYE!

ALTTAKİ FOTOĞRAF BUNDAN TAM 1 YIL ÖNCE ÇEKİLMİŞTİ. CAN VE KEMKEN, TÜM NAKİTLERİNİ BİRLEŞTİRMİŞ VE ANCAK 6 ADET BASILAN VESİKALIKLAR DELİ'NİN ÇIKIŞ AŞAMASINDA BİRTAKIM TİCARİ BELGELER İÇİN KULLANILDI...

EBEDİYAT

KEMAL KENAN ERGEN - HAKAN KARATAŞ

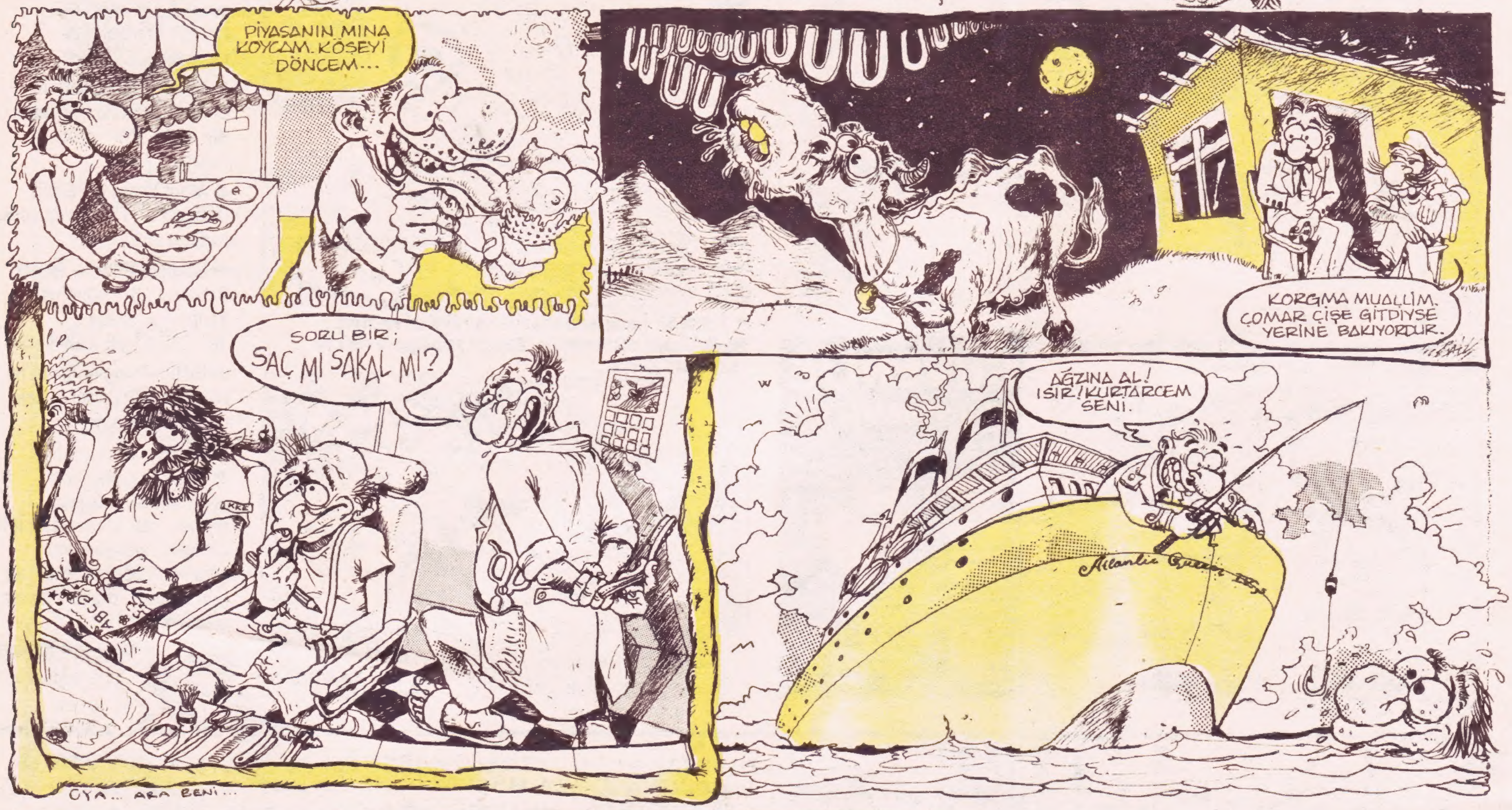

NEBULA

CEMİL CAHİT

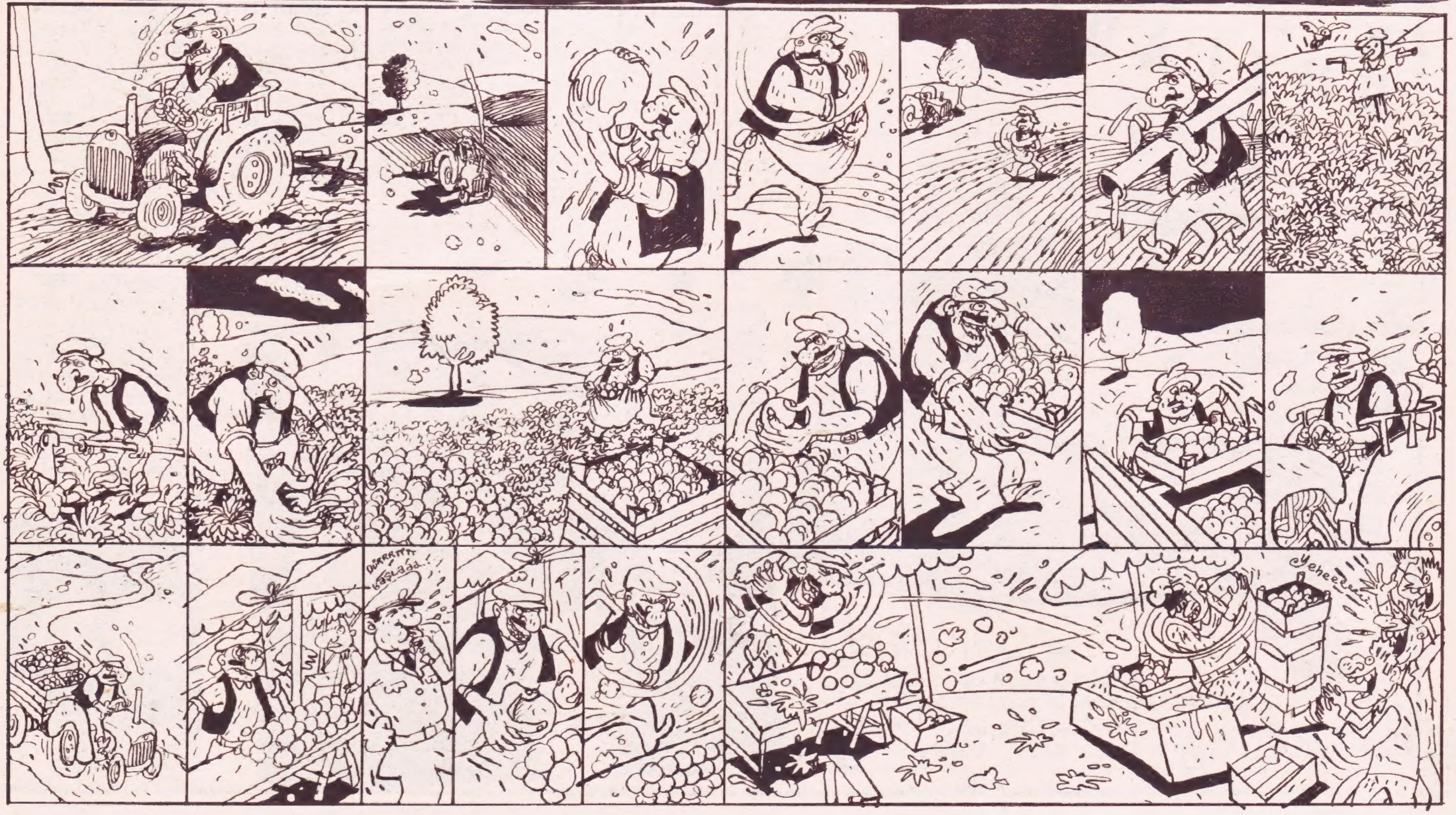

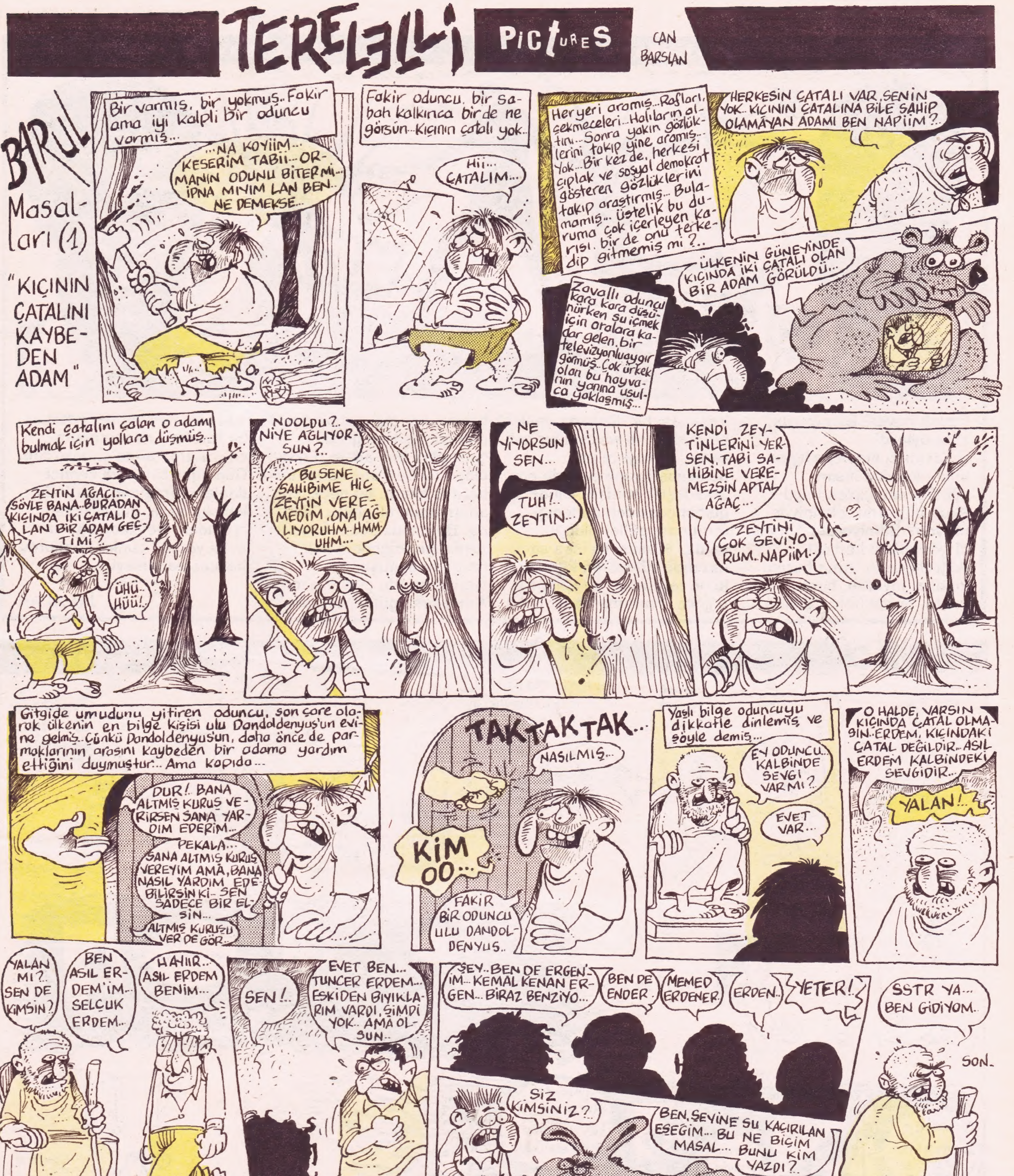

1.NOT: Kemal Kenan'ı "Hisseli Harikalar" köşesinde geçen haftaki nefis yazısından dolayı kutluyor fakat bu haftalık bu köşesini kopattığım için affına sığınıyorum... 2.NOT: Güneş Gazetesinden sevgili arkadaşım Ertan'a ve Deniz'e mutluluklar...

KÖTÜ AŞK anlatıyor — Memed Erdener

BU SATIRLARI OKUDUĞUNDA ÇOOK ÇOK UZAKLARDA DEĞİL, YANINDA BELKİ DE YATAĞINDA SENİ ÖPMEK İSTİYOR OLACAĞIM ESKİ "AIR DECK"Lİ...

Çıplak mıydı? Bilmiyordu, ama öyleydi. Bulaşmıştı insan pisliğine, buldu kendini insan çöplüğünde çıplak mıydı? Artık biliyordu, tiksiniyor muydu? Bilmiyordu. Aynada ki görüntüsü herşeyi doğruluyordu. Ama burnu koku almıyordu, burnu yoktu, burnu boktu çünkü. Yaşanası bir dünyada öpülesi bir dudağı ve sevilesi bir hali vardı. Tüm gece onu beklemişti yaşlı çınarda ona arkadaşlık etmişti, elinde gülbahçesinden derlediği tomurcuk güller olduğu halde. Sevilesi lepiska saçlı nazende zülüflerini kimbilir kime taratmıştı ay ışığında, o gece. Burnuna kadar boka batmış adama rastladığında onu görmezden geldi çırılçıplak bok adam. Oysa biliyordu burnuna kadar boka batmış adam, bu gece, bok adam onun olacaktı. Oldu da. Burunsuz adam sabah ayrılırken, diğerinin bok burnunu aşmıştı. Aradan mutlu günler geçti. Amcasının gülbahçesinde ada çayı içip sohbet ederken, bir taraftan da terennüm ediyorlardı moda şarkılardan. Gün ağarmaktaydı cennet dağların ardından, göründü lepiska saçlı, gül ağacının ardından. Beyhude ağzına geldi yüreği, çünkü kondurdu başkasına buseyi.

İ.H.ACAR

"E" — lamia karaali

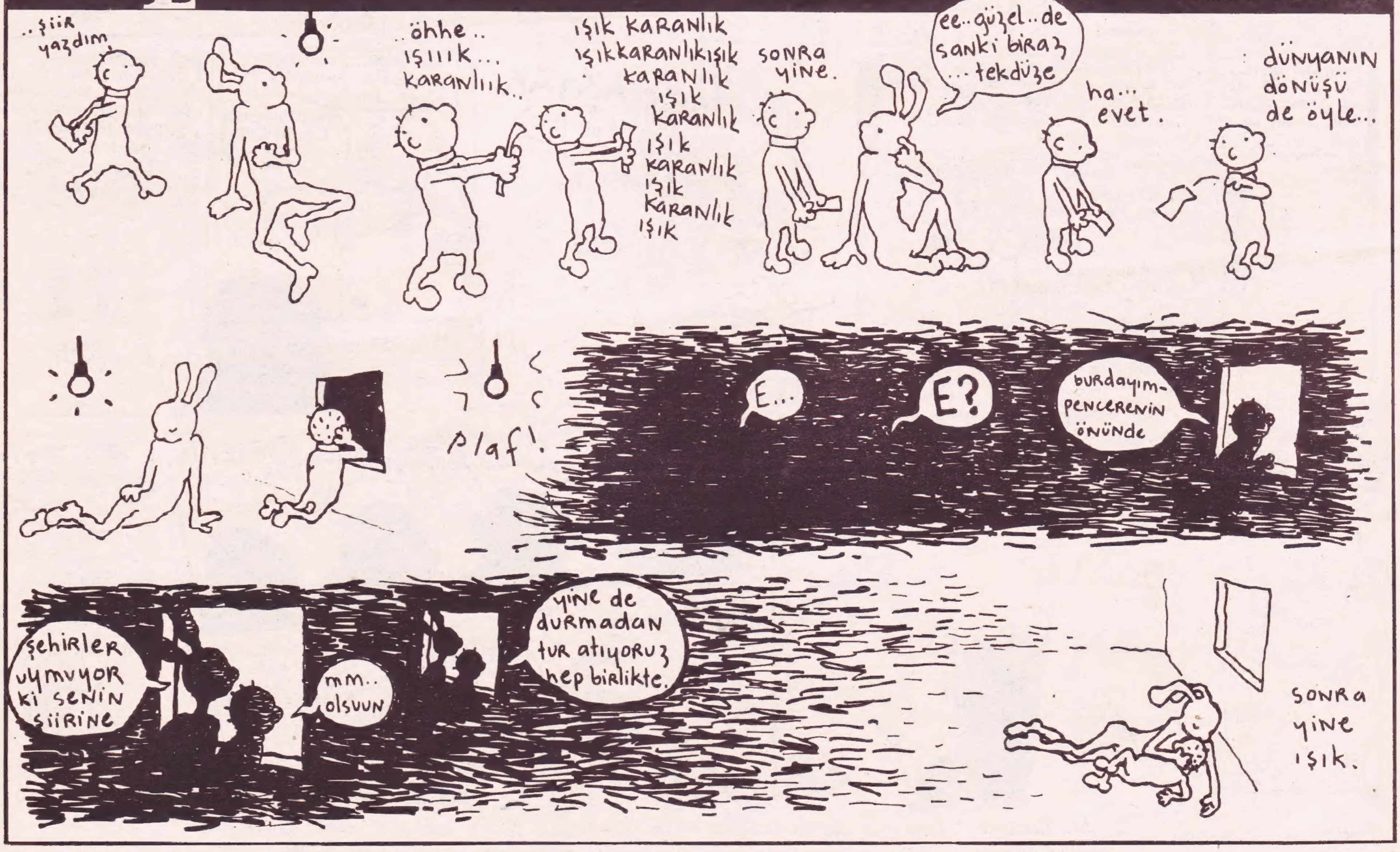

HULKİ AKTUNÇ

İŞ-ADAMI
Biz de iş-adamıyızdır kendi çapımızda.
Bi yavruyu çakız ettik mi, misal,
İşimizi almadan bırakmayız.
Sağdan soldan kıstırırız.
Dişimizi kırsak da ıssırırız.
Tırstırırız aga.
Yağni bilinsin dedik.

ÇAPRAZ KURLAR
Söz temsil, "kur" dedin miydi
Benim üstüme lavuk bulunmaz.
Çapraz deliganlıyızdır izninle.
Bi kur attırdık mı
Manitanın gözleri velfecri okur.

SERBEST GİRİŞİM PİYASASI
Bizim maallede yaz havası,
anadın mı.
Bütün gacolar cattede piyasa
şeyediyo.
Baktım, başka maalleden bi herif
sarkıyo.
Tak, herife
sağlı sollu
giriştim,
anadın mı.
Satmak
istediği
salyangozu
Kendisine
yedirdim
selbesçe.

DIŞ İLİŞKİLER
Sekiz lisana bihakkın vâkıfım.
İngilisçe, Fransısça, Alamanca,
Romence, Romanca, Arabi, İtaliano,
Holandez... Biz bu kadar yıl
Sultanahmet'te boşuna mı turaladık
hoca?
İh liibe dih mayn şatz! Ohhh yandan!

JÖ PARLE
Fransısçada bu laf
"Konuşurum" demek.
İtalyonlar da "parlare" diyo.
Bizim "paralamak"nan aynı diğ mi?
Parlarım, paralarım, toparlarım
Dakkasında bu karmanyolaları.
Bizden kaçmaz! Agh, nerde lan para-
larım?
Kim lan o? Kaçma, ezicem seni!
Ben parasız nası gezicem la?!

RİTÖRN OF THE SHAKİR
Kaldık mı yayan? Sultanahmet'ten
Feriköy'e nası gitçem ağbi?
Ağbi, memleketime dönücem,
Bi taramvay parası ağbi.
Lan millette kapik kalmamış.
Yürrü Shakir!

TABUDEVİREN
Can Barslan

ASİMİLE
Met-Üst End-Özk

HAİN EVLAT ÖKKEŞ
Can Barslan

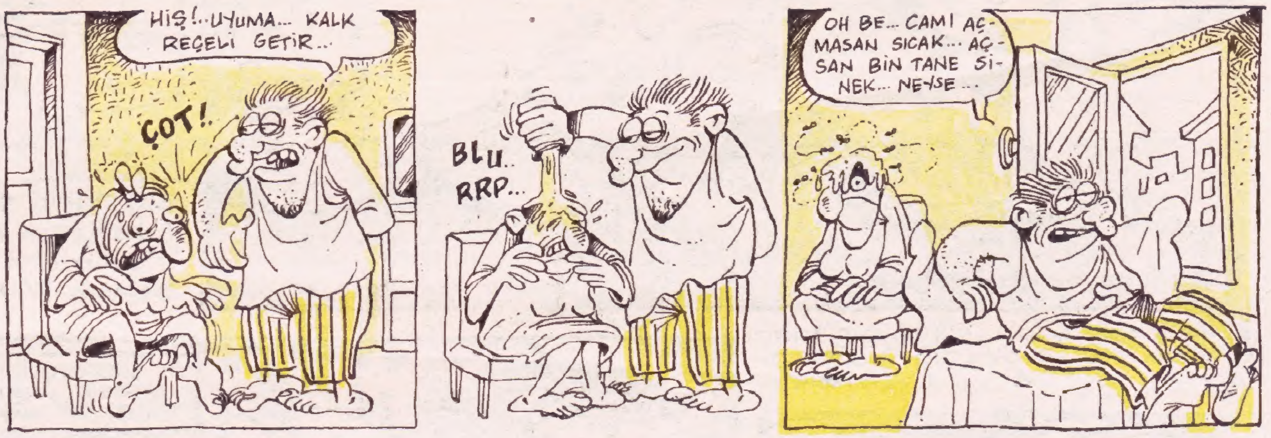

BURCU İLE DOMBİŞ
Kemal Kenan - Memed Erdener

"Olduda bitti maaşallah..."
Hangimiz kaçımız kurtulabildi o 'an'dan... 'Pipi'sini bıçak altına yatırmamış ve küçük de olsa bir parçasını kestirdikten sonra geri kalanını sardırıp sırf 'o güne' mahsus dikilmiş özel etekliğinin altında günlerce koruma altına alarak, bacakları ayrık dolaşmamış kaç 'erkek' okur var aramızda...
O gün ne heyecanlıydı... Bir parça'cığımızın kesileceği gün.
Çocukluğumuzun en gamlı günü değilmiydi?..
'Fazlalığın' kestirildiği o gün hangimizin suratı bir acayip 'ekşi' değildi...
«Hiç acımayacak... Duymuyacan bile...»
Büyüklerin kaşlarındaki mahsunluğun sahte olduğunu, dudaklarındaki tebessümlerden nasıl da anlardık... Hangimiz anlamadı?..
HIAA
şeklindeki teskinlere hangimiz inandı... 'Kesilecekti'... 'Buyruk böyleydi'...
Peki ya kirveler... Hangi birimiz bir 'nevi' cellat saymadı onları...
üstelik yaptıkları cellatlığın, akrabalıkla ödüllendirildiğini öğrendiğimizde kaçtane küfür savurduk içten içten...
BEN SENIN TA ANANI...
Ya sünnetçi?.. İlkin yalancı gülümseyişini izlemiş, sonra çantasını seyre koyulmuştuk, bacaklar ayrık... sonra bir makas görmüştük... sonra falçata... pamuk... sonra... sonra dudaklarımızı vargücümüzle ısırmış, öyle duyabilmiştik kesilen etin sesini... Niçin sünnet üzerine şiirler ya da öyküler yazılmamış biliyormusunuz?..
SIZE DEMIŞTIM. VALLAH HEPIMIZINKINDEN DAHA KÜÇÜK... AHA IŞTE BAKIN... KÜÜÇÜCÜK...
Ben de bilmiyorum... Bildiğim Hakkari çok küçük bir ildir. Burada çok küçük çocuklar, çok küçük yaşlarda çok küçük çüklerinin küçük fazlalıklarını kestirdikten sonra 'Paha biçilmez' parçayı bir mendil içersinde gezdirirler...
Küçük Nazım'da bu 'ağır yükün' altından kalkabilseydi; o da gezdirmeyi düşünüyordu kestirdiği parçayı... Bu o'nun hakkıydı tabi... ama öyle olmadı... olamadı...

Sürecek...

HAYAT BİLGİSİ

KEMAL KENAN

CİNCİ ŞEFİK

(halkımdan bir tragedya)

Öylesine bir adamdı Şefik. Kendi halinde bir mahalle bakkalıydı Üsküdar'da. Doğma büyüme Üsküdar'lıydı. Bir kere, o da yanlışlıkla çıkmıştı Üsküdar'dan. Yolu mu şaşırmıştı ne halt etmişti, taa Sarıyer'de midye yerken bulmuştu polis O'nu. Tanrı'yla arasında herhangi bir problem olmamasına rağmen öyle aman aman bir dindarlığı yoktu. Hatta, ramazanda gofret yediği bile olmuştu, tezgahın altında. Evli ve üç çocuk babası birçok tanıdığı vardı ama kırk küsur yaşında olmasına rağmen bekardı ve çocuğu da yoktu. İki oda, salon bir evi vardı Üsküdar'da. Bir başına yaşayıp, gidiyordu işte. "Çok da şükür" dü sorsanız... Evet, yavaş yavaş olaya girelim artık.

Bir cuma günüdür. Cami'den, güneşin battığı haberini alan Şefik, dükkanı kapatmaya karar verir ve ilkokul yıllarından kalma alışkanlığıyla istiklal marşını okuyup, göndere bayrak çeker. Üsküdar'ın en güzel gönderi Şefik'inkidir. 60 ihtilali sırasındaki karambolde, belediye binasının bahçesinden araklamış, getirip dükkanın önüne ekmişti. İlginçtir. Belediye bahçesinde halen gönder yoktur. Binaya bayrak çekilmesi gerektiğinde, martılar yardımcı olur belediyeye. Belki hatırlarsınız. Hani birkeresinde, pislik bir martı bayrağı alıp kaçmıştı da Yunan karasularında dolaşırken, Türk uçağı diye götünden vurulmuştu. Hah hah hah!.. Acı ama komik işte. Sonra bizimkiler de iki Yunan martısını düşürmüştü Ege'de. Neyse. Bu mesele Kıbrıs Savaşı'na kadar uzanır gider... Evet. Bayrak töreninden sonra, "Bir gazoz içeyim de eve öyle gideyim bari" diye düşünen Şefik, dolabı açar ve elini içeri daldırır. Öyküyle alakası yok ama dolap çok soğuktur. Şans işte, son bir gazoz kalmıştır dolapta. Buz gibi bir şişe gazoz. Ancak, açacağı bulamaz herzamanki yerinde Şefik. "Hayda!?" şeklinde şaşırıp, sağına soluna bakınır ve midesi bulanır durduk yerde. Ulan, çok da feci susamıştır, ama nerdedir koduğumun açacağı ulan?!. İşte tam böylesi duygular içindeyken, dükkanın kapısı açılır ve içeri ak sakallı, ak saçlı ve mavi kirpikli bir dede girer. Dede'nin sol yanağında gamze ve elinde de bir açacak vardır. Şefik, önce herbiri için ayrı ayrı şaşırır ve ardından buz gibi soğuk gazoz şişesini sırtına sokup, gördüğünün bir rüya olup, olmadığını kontrol eder. Ve kulunçları donar. (Haa. Az kalsın unutuyordum. Şefik, gazozu aldıktan sonra dolabın kapağını kapatmıştı.) Herneyse. Gazoz ısınmadan, Şefik ve Dede arasındaki konuşmaya geçelim,

- Aaaa! Sen şu meşhur Hızır Dede olmalısın! Bir imza rica etsem?

- Saçmalama lütfen! Ben sadece gazoz almaya gelen sıradan bir vatandaşım.

- Yalanlarını yiyeyim. Sen Hızır Aleyhüsselam'sın. Tam da açacak ararken, karşıma, elinde açacakla çıktın.

- Değilim ulan! Hızır mızır değilim.

- Hızırsıııın!..

- Ulan sus! Bak çarparım şimdi özürlü kalırsın it!

- Hah haaa! İşte, kendi ağzınla itiraf ettin. Çarpabiliyorsan demek ki gerçekten de Hızır Aleyhüsselam'sın.

- Hayır! Ben bir cinim! Cinim ben! Gazete kağıdından, oksijenden ve kibritten yaratıldım.

Şefik, Dede'nin ayaklarında bakar ve dehşetle irkilir,

- Aaa! Ayakların ters! Ayakların ters! Fakat, niçin 24 numara giyiyorsun?

- Ters okuyorsun aptal. Genelde 42-43 giyerim. Dikkat edersen sadece ayaklarım değil, kollarım, dişlerim ve bademciğim de terstir. Birinin cin olduğunu bu gibi terslilklerden anlayabilirsin... Bak!

- Hasstir! Çükün de ters haa!? Çok acayip, sanki kendini şeyediyormuşsun gibi...

Dede görünümündeki Cin, Şefik'in gazozuna ortakçı olur ve gecenin geç saatlerine kadar birbirlerine fıkralar anlatıp, gığırırler. Yıllardır, Şefik'in böyle eğlenmişliği yoktur. Geceyarısına doğru Şefik'in evine gitmeye karar verirler.

Ve eve geldiklerinde Cin, Şefik'e bir banyo almak istediğini söyler. Cin banyoya girip, koltukaltındaki kılları kesmeye başlar. (Tabi okur da irkilir. İrkilin.) Diğer tarafta Şefik, az sonra başına geleceklerden habersiz, radyo dinlemektedir. Derken, fondan Cin'in sesi duyulur,

- Şefiik! Havlu var mıydı be evladım?!

Şefik, sakladığı yerden bir havlu çıkarır ve banyonun kapısını tıklatıp, "Havluyu kapının koluna astığını" söyler. Ancak Cin, ısrarla, Şefik'in havluyu kapının iç koluna asmasını ister. Sebep olarak da "Havluyu almak için kapı kolunu çevirdiğinde, havlunun yere düşeceğini" söyler. Bu sebep, Şefik'e mantıklı gelir ve banyonun kapısını açar. Tabi ister istemez gözü yıkanmakta olan Dede'ye doğru kayar...

- Ayyy! Çükûne ne oldu?! Aha! Bu memeler senin mi?!.

Hassiktiir!.. Annee! Ne arıyorsun burda?!.

- Nasıl ama?!. Aynen annen gibi olmuşum değil mi? Aynı zamanda çok iyi Demirel ve Erbakan taklidi de yaparım. Yapayım mı?

- Sakın!.. Hayır!.. Annem de olma... Ama, yani illaki taklit yapmak istiyorsan Ajda Pekkan olabilirsin. Hani vardı ya, türkücü karı.

Banyonun ışığı kısa bir süre için söner ve tekrar yandığında Ajda, Şefik'in önünde koltukaltındaki kılları tesmektedir.

Haftaya Şefik'in yeni arayışları ve buluşları...

HEYKELTRAŞ ZEYNEL, MARİ, VE SÜTÇÜ KIZ

SAH.

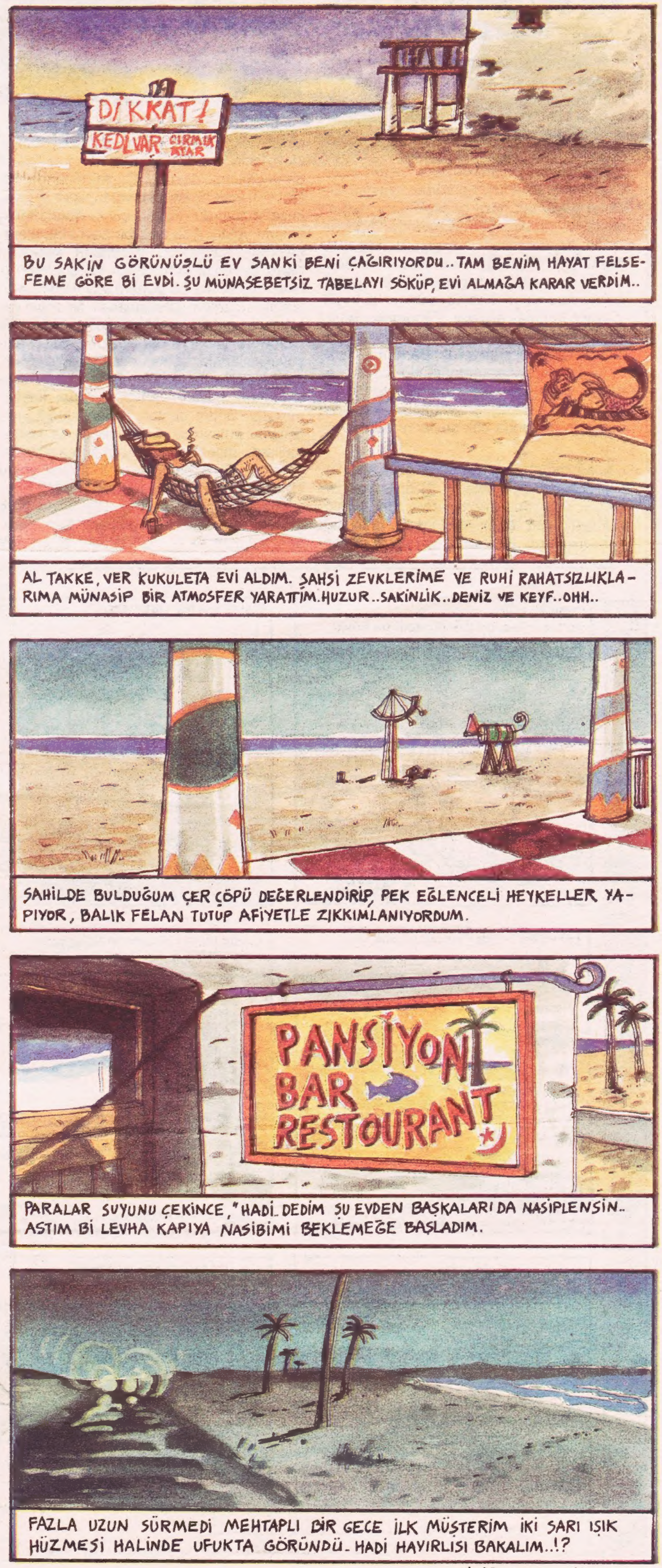

Halâ Devamediyor..

CEZMİ ERSÖZ

SİZ SOLCUYSANIZ BEN FAŞİSTİM!..

Bir kez daha söylüyorum: Siz solcuysanız, ben faşistim! Kim mi onlar, anlatayım. Haziran ayında Gündem Gazetesi için, son on yılını cezaevinde geçiren devrimcilerle bir dizi röportaj yaptım. Sorum şuydu başlıca: Özgürlüğünüze kavuşalı yaklaşık bir yıl oluyor. Dışarısı nasıl? Dışarısı içerdeki beklentilerinize ne kadar uyuyor? Dışarıyı yaşamak nasıl birşey? Konuştuğum devrimcilerin birçoğu hayata kırgındı, dostlarına az da olsun küskünlerdi. İçerideki dayanışma ruhundan çıkıp, dışarısının sert, amansız, korkutucu gerçekliğine çıkmak onları sarsmıştı. Dışarda paranın buz gibi yüzüyle karşılaşmışlardı. Ekonomik sorunları, iş kaygıları, ailelerine olan borçları önlerinde dağ gibi duruyordu. Barınma, ayakta kalma, birşeyler üretmek gibi hayati sorunları vardı. İnançları yara almıştı. Bir dönem yol arkadaşlığı yapanlar kapitalist çarkların arasında çok şeylerini yitirmişlerdi...

Konuştuğum bu devrimciler gizli, açık iletişim zorluğu çekiyorlardı. "Sizinle, yani dışarda kalanlarla bizim aramızda iletişim problemi var, aramızda literatür farklılığı var" diyorlardı. Hemen çoğu hapishane arkadaşlarını özlüyordu, ancak onlarla konuşabiliyorlar, içlerini onlara dökebiliyorlardı. Hatta "biri hücrem daha iyiydi, orası bana daha yakındı" diyordu. Çünkü dışarıda başını sokacak bir evi bile yoktu, işsizdi, para kazanamıyordu. Farklı, güçlü görünmenin anlamı yoktu. Çok açık bir savrulma yaşanıyordu. Ancak bu insanların kesinlikle hepsi devrimci yürüyüşten vazgeçmemişlerdi. Yalnız ara bir dönem yaşıyorlar, ekonomik anlamda soluklanacak bir iklim yaratmaya çalışıyorlardı kendileri için. Ve içerde 10 yıl veya daha fazla çekilen eziyetler, zulümler sonucunda incelmişler, ortodoks yanlarını törpülemişler, bireyin zenginliklerini hayatın renkli yanlarını keşfetmişlerdi. Bütün bunları özgürlüklerini yitirdiklerini anlayınca, acılar eşliğinde kavramışlardı. İncelmişlerdi. Ama sonuna kadar devrimci düşe bağlıydılar. Ödünleri yoktu bu anlamda. Pırıl pırıl kardeşlerimizdi hepsi sonuçta, vicdanlarımız... Dizi yayımlandı ve eleştiriler gelmeye başladı. Ben nereden bulmuştum bu "pili bitmiş" adamları? Evet, yaşına başına bakmadan genç bir çocuk bana böyle diyordu. "Pili bitmiş" bu adamları nereden buldun? Yutkundum. Nasıl yanıt versemdi bu toy insana, nasıl? Önce şunu dedim. Herşeyden önce 10 yılı aşkın bir zaman işkenceler görmüş, zindanlarda çürümüş bu insanlara "pili bitmiş" demek, bırak devrimciliği, sosyalistliği insanlığa sığmaz. Ayrıca insanların pili de biter, bitebilir. İnsanlar yorulabilirler, yılabilirler, tükenirler. Mümkündür bunlar. Ayrıca bu insanlarda böyle birşey yok. Dimdik ayaktalar. Sadece yaptıkları, geçmişlerini, bu anlarını ve geleceklerini sorgulamak, tartışmak. Apaçık bir şekilde duygularını aktarmak. Kırgınlıklarını, hüzünlerini, hayalkırıklıklarını dile getirmek. Tabii; efendim ne demek hüzün, hayalkırıklığı, kırgınlık. Olur mu hiç? Biz devrimciyiz, bize yakışır mı? Biz kaya gibi sert, demir gibi sağlamız. Devrimci yemez, içmez, hüzünlenmez, sevişmez, ağlamaz, gülmez. Devrimci biyonik insandır. Terminatördür devrimci. Bir mekanizmadır! Bir başkası ise, bu kişilere marazi ve hastalıklı tipler, olumsuz tipler diye bir eleştiri getirdi. Evet, içini açan, dürüstçe kedini sorgulayan zengin duygulara sahip olan herkes bu sözde solculara göre hastalıklı maraz tipler oluyor. Olamaz! Sadece insaf diyebilirim, başka birşey değil. Bir de Bodrum'dan yazan Ayşe Düzkan adında bir hatun var. O da bu kişileri gereğinden fazla yücelttiğimi, abarttığımı söylüyor. Buyrun bakalım. Dizide konuştuğum, idam cezasıyla yargılanan Süheyla Kaya'nın, "devrimcilerin, sosyalistlerin etik bir tavrı vardı, ona ne oldu?" sözünü, bir aylık hapishane macerasından edindiği gözlemlere dayanarak: "Sosyalistlerin ne zaman etik bir tavrı oldu ki, onlar hep birbirlerini yediler, bir birlerine ayak oyunları yaptılar." diyor. Bu kişileri iyi tanırım. Bunların anarşistlikleri, sözde nihilist tavırları sadece marksistlere, sosyalistlere söker, kapitalistlerin yanında bunlar çok hanım hanımcıktır, çok uyumcu ve zariftirler. Ama karşılarına marksistler çıkınca aslan kesilirler. Sanki ben sosyalistlerin kendi aralarında yaşadıkları sorunları bilmiyorum! Ama insaf diye, saygı, anlama, merhamet, hak diye insani kavramlar vardır. Yazık ki ne yazık!..

Son olarak dizide konuştuğum kişiler için "pili bitmiş", "hastalıklı, maraz" ya da "gereğinden çok abartılmış", "onların etik tavrı mı vardı" diyenler, siz solcuysanız ben faşistim. Görüşmeyelim.

VARLIĞIMIZ, CAN VARLIĞIMIZA TEKZİP'TEN Mİ İBARET BE CEZMİ!..

*"Sevgili **Cezmi Ersöz** kadreşime on bin milyon baloncuk sevgiyle"*

▼ biz ikimiz, medya'ların peşinden koşturduğu iki çulsuz dilekçe... iki rind fakiri... iki şarabi eşkiya... İki kırılgan elmas... İki nesli tükenik akşam sefası yaprağı... dört yanlışın götürdüğü iki hüzünlü doğru... ehh yâni, biz de bizi anlamazsak kime uzanacağız ki...

▼ memeleri yeni terlemiş genç bir kızın ilk defa sütyen takıp, memoşlarını ballandıra sallandıra beyoğlu'nda kadın kadın sürtmesine tanık oldum bugün... (yine fransız konsolosluğu önünde yerli bir banka oturuyordum, ve yine önümden akıp giden hayata, fransız fransız bakıyordum...) bu sevinci daha başka kimlerle paylaşabilirim ki be kardeşim ha...

▼ ne **andy warhol**'dan ne de " **berhudar ol**" dan bihaber jöle beyinli bir **yükselen değerler nesli** alçakca ve rezilce akıp giderken önümden, ben "**bakalım kim daha temiz kalabilecek**" sorularıyla beynimi kemirirken (ve **oğuz atay**'la da dertleşemeyeceğime göre) ben tüm bu tümleri kim ile konuşacağım be kardeşim...

▼ zeten epi topu kaç kişiyiz ki... kendi kurgulamaya çalıştığımız film-hayatlar yaşamaya çalışıyoruz... Ve fakat yaşamın kurgu-montaj masası yok ki... ajayip gereksiz sahneler çekiyoruz... ve üstelik ham filmimiz çok azken tekrarı mümkünsüz... Ve yine üstelik bu film- hayatlarımızın yeniden seslendirilmesi banyosu vesairesi lâzım... ömrümüz bir prova'ya bile yetmezken kime hesap vermek zorundayız ki... tarih kim, hayat ne, zaman ne... yahut bizden güçlü mü... **bizim babamız onların babasını dövemez mi**... üstelik **yavuzer abi** de küt diye ayrılırken dünyamızdan... kırılmaya değer mi birbirimize.

▼ kızların, Deli kardeşlerimin, bira'nın, okurların, **Hulki Abi**'nin, **İskender**'in ve sokakta durup dururken hiç tanımadığımız birinin bize çiçek vermeleri de olmasa siktirip gitmez miyim ben bu abesle iştigal dünyadan... (yeni kararlar almalıyım bira'larımı stoklayıp 3 ay daha çıkmamalıyım bu yer ve götyüzüne mesela...)

▼ oysa ben çocucukken nasıl da kıskanırdım **orhan veli** ve **sait faik**'lerin o buruşuk beyaz pardösülü o fakir ve avare dostluklarını (o'da mı bir **filmdüş**'tü yoksa)

▼ **Serge Gainsbourg**... fransız şarkıcı... şarkı sözü yazarı... ozan... ömrünü alkol, nikotin, uyuşturcu ve kadınlarla hamur eden adam... **Brigitte Bardot**'yla yatan **Jeane Birkin**'le kalkan canlı tivi yayınlarında bayan konuğa: "**sizinle yatmak istiyorum**"... gibi cümleleri **langa dank** söyleyen sevgi arsızı... duygu hırsızı... bir röportajında "**ben kadınları arkadan severim**"... dediği için ünlü **Le Monde** gazetesi, ölüm haberini (tam sayfa olarak) arka sayfa'dan verdi... (bu tür incelikleri bizim ölümlerimiz de görebilecek mi sevgili kardeşim... ha, ne dersin...)

▼ şiir "**bedel**" istiyor... şiir gibi yaşamak ise "**bedel beden**" istiyor... bildiğim iki sanat dalı var öbür sanat dallarından daha çok "**bedel beden**" istiyor... şiir ve bizim yaptığımız **karikatür**... belki de bu yüzden çarçabuk kırılıyoruz ve hemen servisini çağırıyoruz, onore ediyor bizi...

▼ bu yazı biraz da senin geçen haftaki yazına eklediğin o talihsiz not yüzünden çıktı. iyiki de çıktı... kısır edebiyat dünyası dünyamız böylesi sahiciliklere uzun süre hasretti... hafta boyu türlü açıklamalar yaparak geçti zamanım... mektuplar, fakslar, telefonlar, ayaküstü konuşmalar... nedeni de o senin yazının altına düştüğün o küpküçük not'tu... **bir anda brezilya dizisi**'ne döndü hayat... "**cezmi** niye böyle yazdı"... "**metin** cezmi'nin üstüne mi kustu"... "ayakkabılarına mı işedi"... "gabriyala, teo'ya ne dedi... cevabı bilen on okuyucumuza on otomatik çamaşır makinası...

bunu şurda açıklamak zorundayım ki Rakı'ya ve onun sofrasına, (babama), fena halde saygım vardır... bu yüzden de bira içerim ya içersem...

▼ ben o gece **cezmi** kardeşimin sarfettiği çok güzel bir cümleyi kendim gibi bildiğim **Deli** okurlarıyla da paylaşmak istedim o kadar... hatta bu inceliğe cezmi kardeşimin de on bin bilyon baloncuk sevineceğini sandım çünkü karşımda **muhabbet** muhatabım olarak şeffaf ve doğal yaşamayı savunan röportaj yaptığı insanların en mahrem yerlerine girip ve bunları açık açık yazabilen cesur ve çok duyarlı bir kalem vardı... yine cesur ve çok duyarlı bir kalemin kendi özel hayatına gireceğini (üstelik narkozlu) girebileceğini nerden bilebilirdi ki... ben de çok üzgünüm... rakı'dan (babamdan) ve kardeşimden on yüz milyon baloncuk özür dilerim... bağışla beni... kardeşim...

▼ varlığımız, can varlığımıza tekzipten mi ibaret be cezmi!..

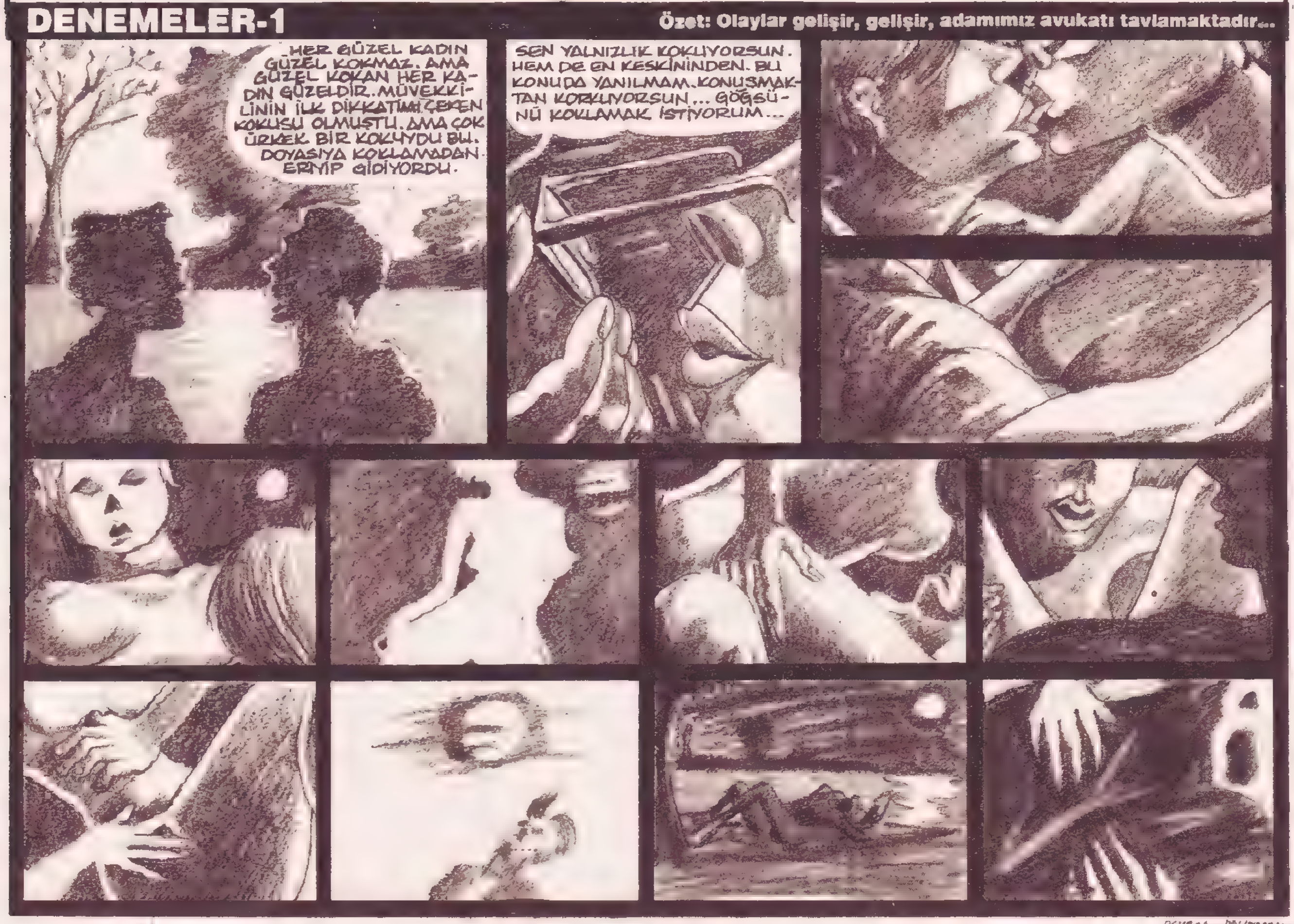

KÜÇÜK İSKENDER

ne ısanaM varsa?

Tasarlanmamış bir yüzün var senin, saklanılmış bir fısıltının sızması gibi apaçık dudaklardan nemli bedenimin vasıfsız yalnızlığına beni unutuşunun acaip güzel ve acaip kötü tarafları, aklında olsun!

Tasarlanmamış bir yürüyüşün var senin, inan doğrudur bazı hayvanların ruhlarının olduğu ve ölümlerinin göğe yazılacağı gecelerde seni düşünüp ellerimi önce göğsümde gezdirip kasıklarıma doğru iteceğim, aklında olsun!

Tasarlanmamış bir intiharın var senin, bir terastan başlayıp benim yatağımda kavgamda, çarpan yüreğimde, kalemimde biten düşüşünün o prenslere yakışan gülümsemesi, titreyen kirpiklerine tutunup sallanan ürkek bir çocuk gibi gözyaşların gözyaşlarımdır, aklında olsun!

Tasarlanmamış bir ruhun var senin, yazmayı öğrenip okumayı sökememiş bir yavru tahrisın sanki bir gece tutuklanıp evden alınmış, nakil aracıyla ücra yerlere doğru yola çıkan. Fıkra anlatsam ağlıyorsun. Nesin sen? Yanıt ver, sinekler sevişmeyi sevmezler, aklında olsun!

Tasarlanmamış bir bırakışın var senin, içimi boşaltıp götüren karanlığın o cesetlerle süslü bir bayram kasabasına giren soğuk namlulu haydutlara yakışan masumiyeti, sevgilimsin diye söylemiyorum ölsen leşin sayılırım, aklında olsun! Tasarlanmamış bir sevenin var senin, alkolle kavga eden, alkolle dövüşen, alkole küsen, alkolün memelerinden kan ve sperm emen, alkolden hamile bir adamım ben, adamınım senin suçüstü sevişmelerimizde, sahile vurduğun çağda çıkacağım ve ayak basacağın ilk körfezim, diz çöküp öpeceğin toprağım ben, öp beni, kimyasal maddelere bula, şişir beni, cam yap, kır sonra, sırçalarımı öp bu kere, senin elinde kırılan cam bir çocuğum çünkü ben, aklında olsun!

Çek silahını vur beni. Yoksa ben seni vuracağım. Dayanamıyorum çünkü güzelliğine; başkalarının seni görmesine dayanamıyorum, ne yapayım kıskançsam, evet, kıskancım, bir kıskacım kıskacına bela sıkışmış. Yaralı bir çakal gibi yanaşıyorum sana, yaramı sar, koynuna al beni, korkma, kırmızı gözlerimde gördüğün vahşet değil, saldırı değil, intikam hırsı değil, inan, hüzün! Sev ıslak tüylerimi. Dokun bana. Dokunarak bana, yeniden tanımla beni. Anlam kazandırsın bana beni sevişin. Anlamlanayım senin altında, üstünde, yanında, uzağında, kuyunda, kulende mapus yatayım. Müebbet bir boşluk var biliyorum her yanımızı sarmalayan. Bizi sevmiyorlar hayta sevgilim, bizi sevmiyorlar, İstemiyorlar bu gezegende. Ne düzen, ne iktidar, ne muhalefet, ne aykırı uçtakiler, istemiyorlar bizi; aklında olsun! Tasarlanmamış bir dışlanmışlığımız var bizim yeryüzü ile gökyüzü arasında. Faili meçhule giden bir teknede, dibi delik bu teknede, bu götiçi kadar tabutta neden, nereye, kimler tarafından götürülüyoruz? Bizi götürüyorlar aşkcanımı alsın ki! Tasarlanmış bir götürüş ama bu, hayta sevgilim, önceden belirlenmiş, hatta planı yapılmış bir götürüş.

Çek silahını vur beni. Yoksa ben seni vuracağım. Seni onlara bırakamam. Onların seni liğme liğme etmelerine, seni parçalara ayırmalarına, yutup sindirmelerine, kendilerine benzetmelerine kesinlikle dayanamam, katlanamam.

Bak ne hoş. Çıkartıyorsun işte silahını. Ama... Ama dur bir dakika, beni yanlış anladın sanırım, beni vuracaksın, uzaklaştır o silahı şakağından, dur lütfen, lütfen yapma... oh, hayır!..

Tasarlanmamış bir ölün var artık senin, saflıktan öğütülüp tül kefenlere sarılıp sincap yuvalarına bırakılmış acılar gibi ürpertici, gibi tedirgin edici, gibi burada, gibi kâh orada, kâh seni sevmemde, ölünü ağzından öpüşümde bir tüfek kayarcasına omuzdan kayışımda sensizliğe doğru... Aklında olsun!

ÖYKÜMÜZÜN BAŞ KİŞİSİ BİR SENARİST. DÜNYADA BİRKAÇ ÜLKEDE BİRDEN YAYINLANAN "YALAN RÜZGARI" DİZİSİNİN SENARİSTLERİNDEN BİRİ... SENARYODAN KAZANDIĞI PARALARLA AMERİKADAKİ VİLLASINDA KRALLAR GİBİ BİR YAŞAM SÜRMEKTEDİR.
HEH HE... DİZİYİ İKİ ÜLKEYE DAHA PAZARLADIK. BU YIL DA İYİ KAR EDECEĞİZ DEMEK BU.
AZ SONRA KEYİFLİ BİR GÜNÜN YORGUNLUĞUNDAN UYKUYA DALDI...
ZZZZ...
AMA UYKUSU HİÇ DE KEYİFLİ OLMAYACAKTI.
A.. AMA NERESİ BURASI? BU ISSIZ ARAZİ, YEL DEĞİRMENLERİ...
NEREDE.. NERDEYİM BEN ?
BİR SES! İŞTE BİRİ BURAYA GELİYOR...
BU DA KİM BÖYLE? BU ŞOVALYE KILIKLI ADAM. AMAN ALLAHIM! YOKSA.. YOKSA...
DON KİŞOT BU!
İYİ BİLDİN SOYSUZ YARATIK! DON KİŞOT KARŞINDA. USTAM CERVANTES SENİ CEZALANDIRMAMI İSTEDİ. SEN DE CEZANI ÇEKECEKSİN.
SENİ DİRSİZ ÇUKURLARIN ZEHİRLİ SÜRÜNGENİ! CEZANI ÇEKECEKSİN! SEN VE SENİN GİBİLER YILLARDIR YAZDIĞINIZ KÖTÜ SENARYOLARLA İNSANLIĞI ZEHİRLİYORSUNUZ
AMA B.. BEN YALNIZCA GÖREVİMİ YAPIYORDUM.
SUS ALÇAK! SIRF PARA İÇİN YAZDIĞINIZ KÖTÜ SENARYOLARI FAKİR ÜLKELERE SATTINIZ. İNSANLARIN GELİŞMESİNİ ENGELLEDİNİZ. UYURGEZER YAPTINIZ ONLARI. AMA BİTTİ ARTIK!
CERVANTES'İ KIZDIRDINIZ! KURTULUŞUNUZ YOK ARTIK! İNSANLIĞI SİZDEN TEMİZLEYECEĞİZ! AL! AL SANA!
HAYIR! YAPMA DON KİŞOT AH! AAAH ...
UH...
OFF. NEYSE Kİ YALNIZCA RÜYAYMIŞ. NE RÜYAYDI AMA. YOK DON KİŞOTMUŞ YOK CERVANTES MİŞ. HAH.. BEN GELECEK DOLARLARA BAKARIM.
İSTİFA! İSTİFA EDİYORUM !..
HAY ALLAH NE OLDU SANA BÖYLE? DUR ACELE ETME. SEN BİZİM EN İYİ SENARİSTİMİZSİN. İSTERSEN MAAŞINI İKİ KATINA ÇIKARTIRIZ
HAYIR! HAYIR! İSTİFA EDİYORUM İSTİFA EDİYORUM DİYORUM SİZE !..
NE DERSİNİZ? BÖYLE BİR BEKÇİYİ SİZ DE SEVERDİNİZ DEĞİL Mİ?..

—BİTTİ—

DERYA KUZULARI

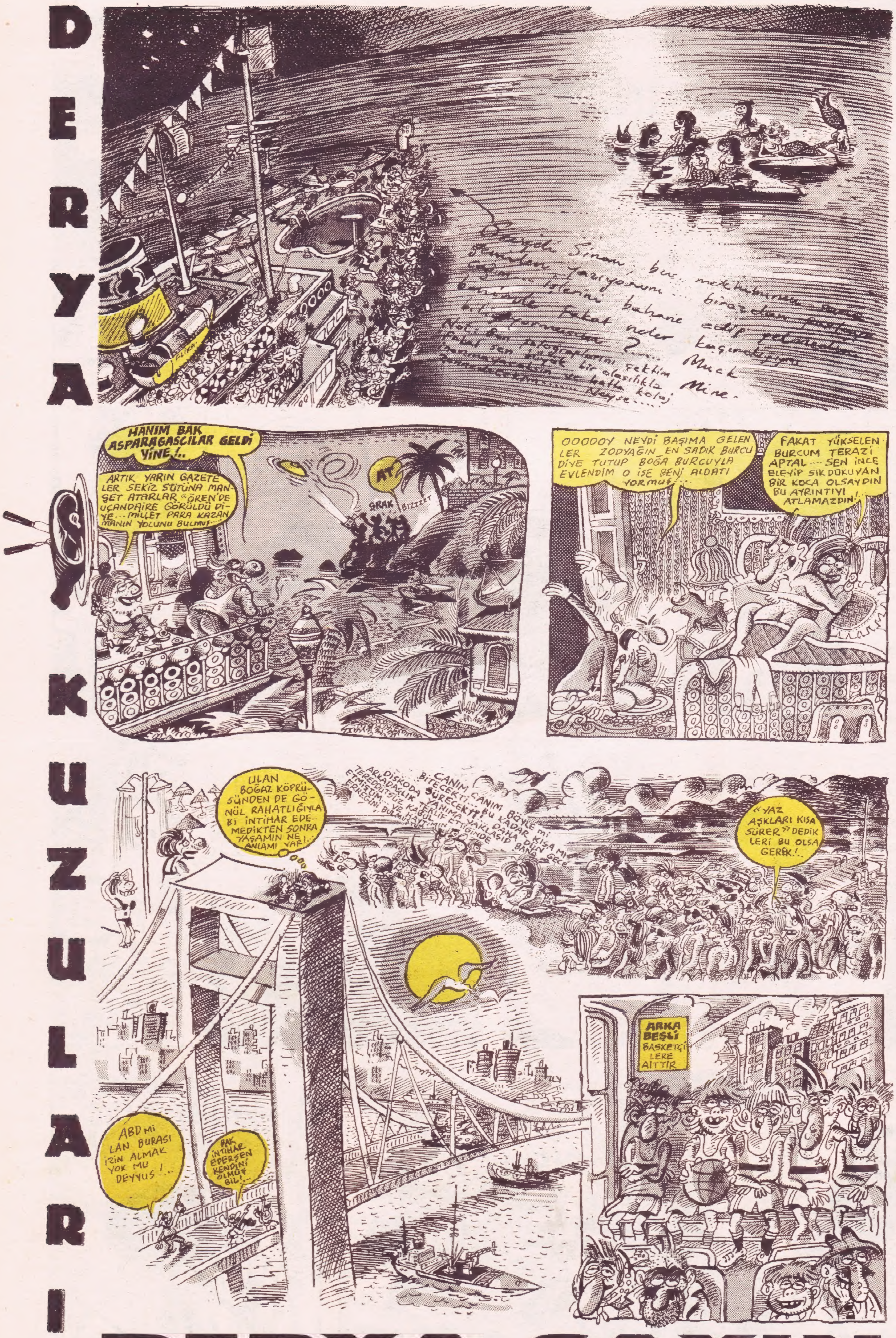

DERYA SAYIN

REHABİLİTASYON

Yardım... Cihan için... Cihan 14 yaşında... yardım... İlaç tedavisi için... Cihan Kanser... yardım... Garanti Bankası'na, Odakule şubesi 6200120-1 no'lu Parantez Gaz. ve Yay: Ltd. Şti. hesabına... yardım...

SUSMAMAK ONURDUR
ONURUMUZA SAHİP ÇIKALIM

Yıllardan beri Türkiye halklarının yaşamını, özlemlerini, sevdalarını, öfkelerini, coşkularını ezgilerle, türkülerle anlatmaya çalıştık. Bugün çabalarımızın halkların kardeş türküleriyle dillendiğini, kulaktan kulağa yayılarak mücadeleye güç verdiğini görüyoruz. Milyonların çileli yaşamından süzülüp gelen kültür mirasını yurtiçi ve yurtdışı şenliklerinde, mitinglerde, grev yerlerinde, gecekondu sokaklarında, direniş mevzilerinde halkın geleceği için bir kumaş gibi dokumaktan onur duyuyoruz. **İŞTE BUNA TAHAMMÜL EDEMİYORLAR**.

Kurulduğumuz günden bu yana emekçi yığınlarla kucaklaşmamızı engellemeye çalışan siyasi iktidarlar 16 gözaltı ve tutuklama kararları vererek, sayısız konserimizi yasaklayarak bizi susturmaya çalışıyorlar. **İŞTE BUNA DİRENİYORUZ**.

1989 yılında Mersin'de ve İstanbul'da 95 gün tutuklu kaldıktan sonra mahkeme tarafından aklandık. 95 günlük bu haksız özgürlük gaspına yeni günler eklemek istiyorlar. **İŞTE BUNUN İÇİN TESLİM OLMUYORUZ**.

Suçumuz 19.6.1992 tarihinde Eskişehir'de düzenlenen "Bu Yaşam Bizim- Sevgi ve Dostluk Şenliği"nde türkü söylemek. Bir sanat etkinliğine 13'ü sanatçı ve diğerleri tertip komitesi olmak üzere 20 tutuklama kararı vermek utanç vericidir. İnsan yaratıcılığına tahammül edemeyen bu çağdışı uygulama karşısında susmaksa onursuzluktur.

Eskişehir'e gelmediği, şenliğe katılmadığı halde arkadaşımız Hüseyin Akbulut hakkında da tutuklama kararı çıkarmaları onların adaletinin göstergesi değil mi? Sanat etkinliğine katılmayan arkadaşımızı bile tutuklamaya kalkışmaları önyargılı ve saldırganca davranıldığının açık kanıtı değil mi? **İŞTE BUNUN İÇİN ÖZGÜRLÜĞÜMÜZE SAHİP ÇIKIYORUZ**.

Tutuklama kararında, arama tutanaklarında, mahkeme zabıtlarında adımızın geçmesinden utanmıyoruz. Çünkü haklıyız ve haksızlığa karşı mücadele etmeyi erdem sayıyoruz. Egemen sınıfların kendi yasalarını bile hiçe sayan bu haksız kararlarının bedelini niye özgürlüğümüzle ödeyelim. **İŞTE BUNUN İÇİN MAHKEME TARİHİNE KADAR TESLİM OLMUYORUZ**.

Hergün televizyondan ve basından Kültür Bakanı'nın ve yetkililerin "yasaklar yasaklanacak", "hiç kimse düşündüğünü söylemekten çekinmeyecek", "sanatsal etkinlikler üzerindeki baskılar kalkacak" benzeri açıklamalarını izliyoruz. Acaba hangi özgürlükten, hangi haktan, hangi yasakların kalkacağından bahsediyorlar.

Halktan yana kültür ve sanat etkinlikleri üzerinde uygulanan baskı ve yasaklamalara karşı olan tüm aydınlar, sanatçılar; Kitapları toplatılan, yasaklanan, para cezasına çarptırılan **YAZARLAR**; Kasetleri toplatılan, konserleri yasaklanan, gözaltına alınan, hapse atılan **MÜZİSYENLER**; Sergileri basılan, yasaklanan, sabote edilen RESSAMLAR; Fotoğraf çekerken tartaklanan, makinaları kırılan, filmleri yakılan, gözaltına alınan **FOTOĞRAF SANATÇILARI**; Film setlerinden alınıp işkenceli sorgulardan geçirilen, filmleri yakılan, yargılanan **SİNEMA YAPIMCILARI**, **YÖNETMENLER**, **OYUNCULAR**; Yapıtları parçalanan **HEYKELTRAŞLAR**; Oyunları yasaklanan, sabote edilen, yargılanan, tutuklanan **TİYATROCULAR**; Haber yazma ve toplama özgürlükleri kısıtlanan, fotoğraf makinaları kırılan, dövülen, yargılanan **KÖŞE YAZARLARI**, **GAZETECİLER**; Yargı hukukunu eleştirdiği, mahkemelerde insan hak ve özgürlüklerini savunduğu için duruşmalardan atılan, soruşturmalara uğrayan, yargılanan **HUKUK ADAMLARI**, **AVUKATLAR**; "Yasakları yasaklayacağız" diyen **KÜLTÜR BAKANI**; Halkın temsilcisi olduğunu iddia eden **MİLLETVEKİLLERİ**,

TÜM GRUP YORUM SEVENLER

12 Ağustos 1992'de Grup Yorum Konya Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde yapılacak duruşmaya katılacaktır.

12 Ağustos 1992'de mahkeme kürsülerinde emekten ve halktan yana kültür ve sanat temsilcileriyle yüzyılların örümcek kafalı kültür sa-

nat düşmanlarının hesaplaşması var.

12 Ağustos 1992'de Konya Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde hayatı, halkı ve halktan yana sanatı savunacağız.

İnsani değerleri onuru, erdemi savunan haksızlığa karşı mücadele eden devrimci, demokrat, ilerici, yurtsever herkesi **KONYA'YA GRUP YORUM'LA DAYANIŞMAYA ÇAĞIRIYORUZ.**

AYRILIK ÜZERİNE YUMURTLAMALAR

- Ayrılık, hüzündür, acıdır biberden fazla.
- Ayrılık, beğenilmemiş bir ölümdür.
- Ayrılık, en fazla can yakan, kansız bir operasyondur.
- Ayrılık, en az can yakan kan-revan bir operasyondur.
- Ayrılık, maddenin hiçleşmesidir.
- Ayrılık, hiçleşmenin maddesel halidir.
- Ayrılık, atom parçalanmasıdır, sonunda nükleer hüzün oluşur.
- Ayrılık, uğruna ölünecek kişinin size bir kurşun sıkmasıdır.
- Ayrılık, iki kişiyi ölüme sürükleyen tek kişinin ettiği intihardır.
- Ayrılıkta, ayrılanın dediği olur.
- Ayrılık, partnerlerin her zaman elinde bulunan, sanzatudar da büyük, fakat sıfır değerinde bir kozdur ve sonunda bu koz deklare edilir ve oynanır.
- Ayrılık, hüznün boyutlarının değişmesinden doğan bir hüzündür.
- Ayrılık, sinemaya tek başına gitmek ve sinemada ne yapacağını bilememektir.
- Ayrılık, bana ne lan dünyadan, kelin merhemi olsa kendi başına sürer demektir.
- Ayrılık, iki elin sesi olmaktan vazgeçip, bir elin nesi olmaktır.
- Ayrılık, insanın kimliğini kaybetmesidir, hükümlüdür.
- Ayrılık, içkide dirilmek, suda boğulmaktır.
- Ayrılık, nerde buldun yasasına karşı, sana şeyimin hesabını mı vercem yasasıdır (Şey çekimi yasası da denebilir.)
- Ayrılık, evinden, yurdundan uzak kovboyların bu macera sonunda atlarını yeni maceralara sürmesidir.
- Ayrılık, hüznün hasat mevsimidir.

• Hoca/İZMİR

Sıcaklığını yitirmeyen insanlara Amatör olarak şiir ve yazıya yakınlık duyanların sesi olacak bir yayın çıkarıyoruz. Biz, yaşlı ve çürümüş ağaçlarla kaplı ormanda cılız ağaçlarız. Öyle cılız ağaçlarız ki, duyarlılığı, paylaşımı, dostluğu yüreğimizde ve beynimizde yeşertiriz.

Dostlar, cılız da olsa rengarenk yapraklı ağaçlardan bir orman kurmayı düşlüyorsanız, bize yazın.

(Not: posta giderleri için 3000 TL'lik posta pulu yollamalısınız)

• Ali Üşümezgezer
Hasan Yıldırım
244 Sk. No: 7 D: 3 Hatay-İZMİR

İzmir'den yazan Asi Ortik Hasan'a ve Deli Dostlarıma:

Hasan, Sevgili Dostum;

Sana dostum diyorum çünkü gönlüm bütün insanlara karşı sevgiyle dolu ve kapım dostluğa her zaman açık... Ellerini dostça sıkarak, muhabbeti dostça başlatmak istiyorum. Öncelikle şunu belirteyim: Ne kadar aksini söyleyip yazsan da ben bir deliyim. Yazında deli olmadığını belirtmişsin. Sen bir deli olmayabilirsin. Ülkede deli olmama özgürlüğü var. Sen de yazında özgürlüğü savunmuşsun ancak benim deli olmadığımı belirterek benim özgürlüğüme müdahalede bulunmuyor musun? Beni hiç tanımadan hakkımda nasıl karar verebilirsin?.. Sen deliliği hangi anlama çekiyorsun bilmiyorum ama ben ve dostlarım gönlümüzce deliyiz... Delinin Cennet'te ne işi var demişsin. Asıl deliler Cennet'e giderlermiş; haberin yok mu arkadaşım? Hem yeryüzünün cennet olmadığını nerden biliyorsun?..

Arkadaşım, beni ve Ankaralı devrimci deliyi eleştirmişsin. Herkese ve herkesin düşüncesine saygım vardır. (Çünkü ben bir deliyim) Senin ve Ankaralı arkadaşın düşüncelerini zevkle okudum. Çokseslilik hiç ses olmamasından iyidir. Ancak eleştirilerine niçin beni de kattın anlamadım. Sanırım 48. sayıda yayımlanan yazımı okumadan sadece 50. sayıdaki Ankaralı arkadaşın satırlarını okuyarak o yazıyı yazdın. Beni, sosyalizmi gömütünden rahatsız etmekle suçlamadan önce yazımı okumalıydın. (Ya da okuyup da birşey anlamadın) Adalet duygusu fazlaca gelişmiş ve bu yüzden bütünlemeye kalmış bir hukuk öğrencisi olarak davranışını doğru bulmadım. Sadece bir arkadaşın yazısında bana teşekkür etmesi yüzünden, beni hiç tanımadan ve fikirlerimi bilmeden eleştiri yapman gerçekten doğru değil. Bir dostluk çağrısı olan yazımda sosyalizmden ve siyasetten bahseden tek bir kelime bile yoktu. Çünkü ben siyasetten nefret ederim. Ülkelerin siyaseti değil mi insanları birbirine düşman eden; savaşa, ölüme, açlığa, yokluğa sürükleyen. Bu konudaki bütün fikirlere saygı duymakla beraber ben bir siyatetçi değilim. Eğer bir devrimciysem sevgi devrimcisiyim. Ve eğer taraf tutmaya zorunlu olsaydım eşitlik, sevgi ve onur üzerine kurulu yeni bir ideoloji yaratırdım. Evet ben asla siyasetçi değilim; ancak sevgi devrimcisi olabilirim. Savaşım sevgi üstüne, dostluk üstüne, sevda üstüne çünkü. Çıkarcı ilişkilerin, bencil davranışların, insanların birbirlerinden uzaklaşmalarının gittikçe çoğaldığı bir toplumda biz bir avuç insan bu değerleri yaşatmaya çalışıyoruz. Belki aziz ama biz varız. Belki şiiriz, romanız, masalız; belki hayaliz ve çoğunlukla gerçeğiz; belki martıyız belki dalgayız... Ama biz varız. İnsani olan değerlerle hep var olacağız. Ve bizler eleştiriye de açığız. Ancak yapıcı, doğrucu eleştirilere...

• Berrak Su

İstanbul'da öğrenci, parasız, sefil, YÖK'sül, yalnız yaşıyorsun. Taa 10 sene öncesine dayanan Gırgır, Limon, Nankör, Deli çizgisinde gelişen "mizah okuru" olma alışkanlığı da var.

Her zamanki gibi 51. Deli'yi de alıyorsun. (Güleceğiz, en azından gülümseyeceğiz ya...) Kapak, bir iki sayfa sonra "Kötü Aşk anlatıyor"u okuyorsun... Gözlerin doluyor... İpekli mendil'i okuyorsun... İçin eriyor... Cezmi Ersöz? Nereye gidiyor insanlarım, ülkem düşüncesi... Tuncer Erdem'le gözlerin daha bir dalarken "Alkolle durulanmış hayat zerrecikleri" içini dev bir mengeneymişcesine sıkıyor, seni silkeliyor. Küçük İskender'le şişte yanıyor kebapta... (Rehabilitasyon Köşesi'nin ismi "İncir Çekirdeği" olsun.)

Gülmek, en azından gülümsemek için almıştım Deli'yi taburenin yanındaki son mektuba benziyordu.

• K.Siret Akıncı - İSTANBUL

Sayın Bülent K. ve Canan'a cevap,

Arkadaşlarımız yazdıklarımı ya anlamamışlar ya da ben iyi anlatamamışım. Sevgili Bülent, herşeyden önce İslamiyet kaynağını Allah'ın (C.C.) gönderdiği Kur'an'dan alır. Ve biz insanlar, bu Allah kelamının tek harfini bile eleştirecek durumda değilizdir. Eğer, siz İslamı tanısaydınız onun eleştirilemeyecek kadar saf ve kutsal olduğunu görebilirdiniz. Sen İslamiyet dininde neyi eleştirebileceğini ve değiştirebileceğini sanıyorsun. Zaten hatan da burada sayın Canan'ın belirttiği gibi nüfus kağıdımızda Müslümanız ama yaşayışımız bir Hristiyanınkinden hiç de farklı değil; eleştireceksenız İslamiyet'i değil, şu Müslüman toplumun dininin tam aksine yaşayışını eleştirin ve sizden ricam Mevlananın şu sözünü hiç unutmayın: "Yanlış İslam'da değil, Müslümandadır. Çıngar dergisi konusuna gelince, bu dergiyi bir kere meraktan aldım ve kesinlikle mizah dergisi olmadığını gördüm. Yazımda mizah dergileri İslamı öğretsin demiyorum ki, zaten bu diğer kitapların konusuna girer. Benim tek istediğim basın İslam aleyhine yayınlar yapmasın ve bu kutsal dine saygı göstersin. Ama bazıları çıkıp diyebilir ki; "Hayır, bunlar önemli değil, benim için önemli olan çıplak resimlerin çokluğudur." İşte o zaman Sabah, Meydan gibi gazeteler en çok satan gazete, Penthouse, Playmen de en çok sızan dergiler olur.

Sayın Canan, acizane fikirlerimi belirtmenin, bunu sizin de inandığınızı savunmam anlamına nasıl geldiğini bir türlü anlayabilmiş değilim (hâlâ). Hele hele "İslamla alay etmeyin" lafı, insanlara düşündüğünüzü söylemeyin mi demektir.Bu kadarına pes! Bir insanın inancına saygı duyulmuyorsa, demokrasiden nasıl bahsedebiliriz. Kimse kimsenin inancına hiçbir yolla sövemez. İnanca hoşgörü İslamiyette var olduğu gibi, pratikte olmasa da, demokraside de vardır. Herkes her istediğini söylerse sadece anarşi çıkar. Oysa demokrasi "birinin özgürlüğü başladığı yerde diğerinin ki biter" temeline oturur ve çok yazık ki siz bunu daha sindirememişsiniz.

Kültür Bakanının manşet yapılması olayına gelince, Fikri Sağlar'ın icraatları malum ve geldiği günden beri ne yapmak istediğini defalarca ortaya koydu. Onu daha dikkatli izleyin ve bu olayın Türkiyemiz için ne kadar önemli bir sorun olduğunu görün. Sizi çok önemli olaylar yaşadığımız şu günlerde daha dikkatli olmaya çağırıyorum.

Saygılarımla

• İ.Ü.işletmez Mustafa

DeLi
30 Temmuz 1992
Parantez Gazetecilik ve Yayıncılık Ltd. Şti. Adına İmtiyaz Sahibi: Kenan Ergen ■ **Yazişleri Md.:** Tan Cemal Genç ■ **Deliler:** Alen Malhas, Can Barslan, Cezmi Ersöz, Erden Çetinkaya, Gani Müjde, Hakan Karataş, Sencer, Küçük İskender, Met-Üst, Cemil Cahit, Kemal Kenan, Ender Özkahraman, Seyran Deniz, Memed Erdener, Tan Cemal, Tuncer Erdem, Selçuk Erdem, Lamia Karaali, Resul Ertaş, Sahir, Hulki Aktunç, Derya Sayın, Tahsin Atasoy, Soner Tuna. ■ **Ofset Hazırlık:** Ağaçkakan Ltd. ■ **Baskı:** Ge-Pa Basım Sanayii ve Tic. A.Ş.-İstanbul ■ **Dağıtım:** Gameda Ltd.Şti. ■ **Yazışma Adresi:** Klodfarer Cad. Dostluk Yurdu Sok. Hacıbey Apt. No: 10/5 34410 Cemberlitaş -İstanbul ■ **Tel:** 516 82 84 - 516 26 63 ■ **Fax:** 516 23 62

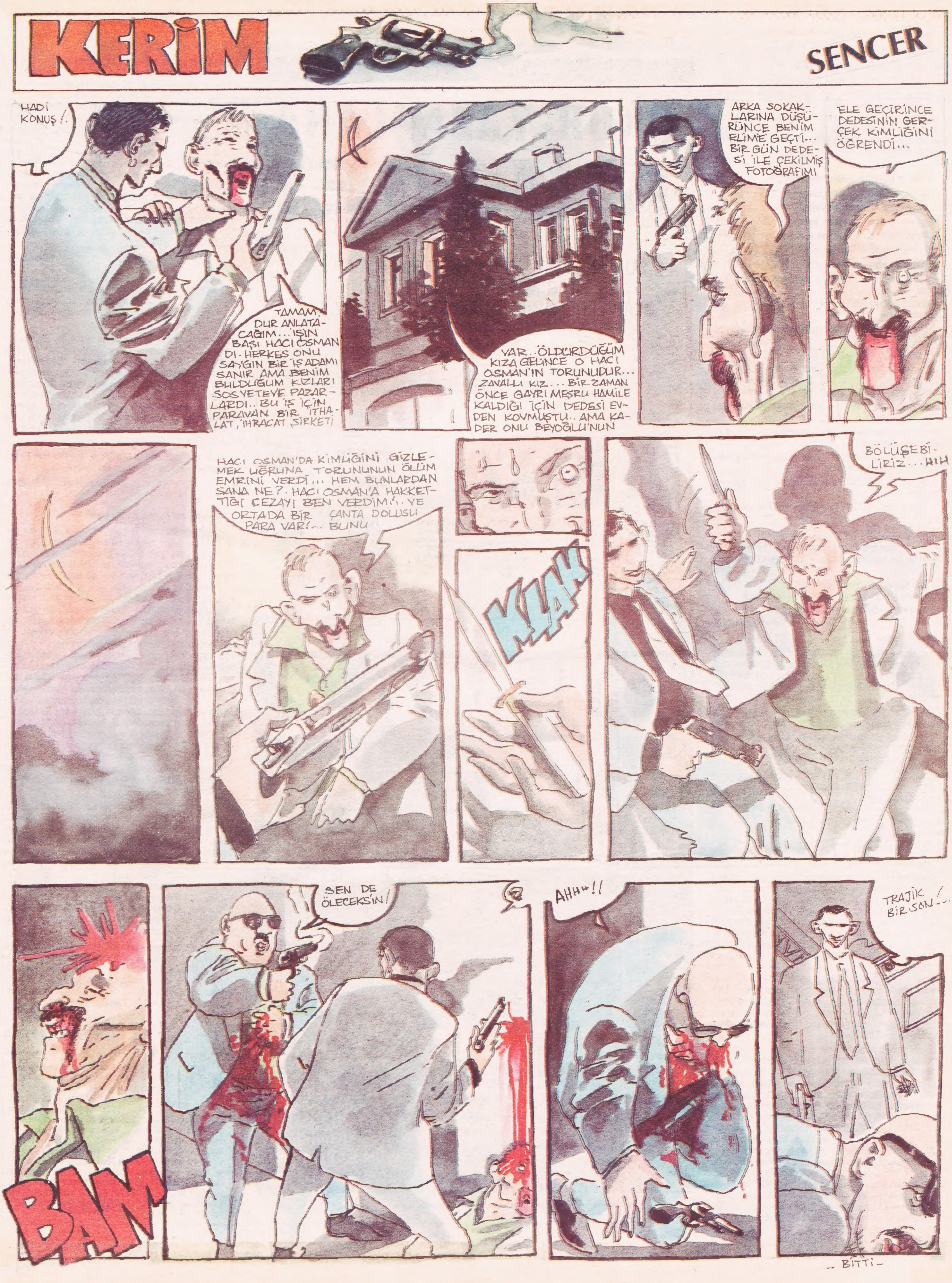
KERiM
SENCER
HADi KONUŞ!.
TAMAM. DUR ANLATACAĞIM... İŞİN BAŞI HACI OSMANDI. HERKES ONU SAYGIN BİR İŞADAMI SANIR AMA BENİM BULDUĞUM KIZLARI SOSYETEYE PAZARLARDI.. BU İŞ İÇİN PARAVAN BİR İTHALAT, İHRACAT ŞİRKETİ
VAR.. ÖLDÜRDÜĞÜM KIZA GELİNCE O HACI OSMAN'IN TORUNUDUR... ZAVALLI KIZ... BİR ZAMAN ÖNCE GAYRI MEŞRU HAMİLE KALDIĞI İÇİN DEDESİ EVDEN KOVMUŞTU.. AMA KADER ONU BEYOĞLU'NUN
ARKA SOKAKLARINA DÜŞÜRÜNCE BENİM ELİME GEÇTİ... BİR GÜN DEDESİ İLE ÇEKİLMİŞ FOTOĞRAFIMI
ELE GEÇİRİNCE DEDESİNİN GERÇEK KİMLİĞİNİ ÖĞRENDİ...
HACI OSMAN'DA KİMLİĞİNİ GİZLEMEK UĞRUNA TORUNUNUN ÖLÜM EMRİNİ VERDİ... HEM BUNLARDAN SANA NE?. HACI OSMAN'A HAKKETTİĞİ CEZAYI BEN VERDİM!.. YE
ORTADA BİR ÇANTA DOLUSU PARA VAR!... BUNU
KLAK
BÖLÜŞEBİLİRİZ... HIH!
BAM
SEN DE ÖLECEKSİN!
AHHH!!
TRAJİK BİR SON!..
BİTTİ